

Barn flere af disse, naar han efterlader sig flere Børn, saaledes kan der heller ikke forbeholdes den Længstlevende flere Gaarde; dog maa Sidstnævnte ogsaa kunne beholde den Gaard, som er tillagt en ikke fuldmyndig Søn eller en Datter, indtil han bliver fuldmyndig og hun gift, hvorved det imidlertid i Overensstemmelse med § 10 bliver at lagttage, at i det Tilfælde, hvor Enken gifter sig paany, ikke Fuldmyndighed, men alene Myndighed udtræves, for at vedkommende Søn skal sættes i Besiddelse af Gaarden. Et heller kan det Foransførte være til Hinder for, at den Længstlevende beholder de flere Eiendomme, der kunde tilfalde den som Boeslod efter Loven.

§ 14.

En Enke, der eier en Selveiergaard, kan i Gæt og Alt udøve den Testationsfrihed, som ved denne Lov hjemles. Imidlertid kan den Enke eller Enkemand, som henstöder i uskiftet Bo efter den Afdøde, uden at der, medens denne levede, er gjort nogen testamentarisk Anordning om Gaarden, ikke benytte den nævnte Testationsfrihed anderledes, end at den Afdødes Arvinger maae beholde den allerede faldne Fædrenes eller Mødrenes Arv ufrænklet.

§ 15.

Det staaer ogsaa en Selveier frit for, under de sædvanlige Testationsformer, at oprette et Testament af det Indhold, som denne Lov hjemler.

Forsaaavidt Testamentet oprettes mellem Ægtefolk saaledes, at det giver den ene af disse Afdømt til, efter den andens Død, at bestode Gaarden med de Indskrænkninger, som denne Lovs §§ 8 og 10 indeholde, bør, hvis det oprettes i den i § 6 anførte Form, en Afkrift af den inden Retten afgivne Villieserklæring indføres i Panteprotofolen og derfor det sædvanlige Thinglæsnings- og Protokollationsgebyr betales, ligesom Testamentet, naar det paa anden Maade er oprettet, bør thinglæses.

§ 16.

Har den, som eier en Selveieendom, der i Medfør af §§ 1—5 ikke kan udskyffes, ikke i levende Live taget Bestemmelse om, hvorledes

der skal forholdes med Eiendommen efter hans Død, og Eiendommen kommer paa Skifte, da skal den udlægges til eet af den Afdødes Børn, eller een af hans Arvinger, for den Sum, hvorom Arvingerne under Skiftet maatte kunne blive enige. Dersom ingen Overenskomst i saa Henseende mellem Arvingerne tilveiebringes, bliver Eiendommen ved offentlig Auction at bortsælge og Provenuet skiftes efter Lovens Bestemmelser.

§ 17.

For Fremtiden skal det ikke være tilladt ved Kjøb og Salg, ved Gave, paa Arveskifte eller ved anden Overdragelsesmaade at udskyffe Jord i mindre Dele end hele Gylben, samlet saavel i Bo som i Hauge eller Haugepart.

Dersom alt det Jordegods, som paa et Arveskifte kommer til Deling, ikke kan udlægges til Arvingerne, uden sat en Deel af Jorden bliver udskyftet i mindre Dele end en heel Gylben, samlet saavel i Bo, som i Hauge eller Haugepart, og Arvingerne ikke kunne blive enige om, hvo af dem der skal overtage saadanne Jordparceller, skulle disse bortsælges ved offentlig Auction og Beløbet for samme udlægges til de vedkommende Arvinger.

§ 18.

Fremdeles skal det herefter være forbudt ved Kjøb og Salg eller paa anden Maade at afhænde Indengaardsjord fra Udengaardsjord, eller overhovedet at stille de til Jordegodset efter de gjældende Bestemmelser knyttede Herligheder fra samme.

§ 19.

For at et stedfundet Salg eller Magekifte af nogen Jord eller en imellem myndige Arvinger stedfundet Arvedeling, som har Jordegods til Gjenstand, kan have Retsgyldighed, skal der i forstævnte Tilfælde være udstedt et skriftligt Skjøde eller Magekistebrev og i sidstnævnte Tilfælde et imellem Arvingerne oprettet skriftligt Document, indeholdende fuldstændige Oplysninger om, hvorledes Jorden er deelt imellem dem, hvilke Documenter skulle være indleverede til Thinglæsning inden den i N. L. 5—3—39 fastsatte Tid.